

det er oplyst ad statistisk Vej — og i dette Tilfælde tror jeg ikke, man kan definere Statistik, som en fremragende Mediciner har gjort, at Statistik er Løgn med Tal, jeg glæder mig over, at det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) ikke er til Stede, saa jeg ikke behøver at diskutere denne Ting med ham — og det er saaledes ganske sikkert, at det kun er 2 pCt. af Landets Ildebrande, som ere fremkomne ved, at Vagabonder have stukket Ild paa. Men saa kan man jo sige: Ja, men, selv om det er saa lidt, ville, hvis Antallet af Brande formindskes, Selskaberne have Fordel af, at dette Tal gaar ned! Men det forekommer mig, at være en meget svag Grund til paa den Maade at skaffe Penge ind, for det er jo til syvende og sidst i Virkeligheden at tage Penge fra dem, som ere saa forsynlige at assurere, hvorimod man lader dem gaa, som ikke assurere. Nu kan man jo gerne sige, saaledes som det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) sagde for nogen Tid siden med Hensyn til Forlystelsesskatten, at naar en Mand assurerer Hus og Indbo, godtgør han derved en Skatteevne. Det kan man naturligvis sige, og desværre ere Forholdene jo bleve saaledes, at Staten ikke med sit skarpe Øje længere kan se, at en Mand godtgør at have Skatteevne, førend denne Evne ogsaa maa anvendes til at skaffe Penge i Statskassen. Men det her foreslaaede forekommer mig, at være i højeste Grad forkasteligt. Naturligvis — det fremgaar af Forhandlingerne — er det gaaet for sig paa den Maade, at nogle Folk fra Brandassuranceselskaberne have henvendt sig til Justitsministeren og bedt om at faa dette Statspoliti, og saa har Justitsministeren siddet og talt med disse Folk, og under denne Samtale har han lirket ud af dem, at man nok kunde faa nogle Penge ud af disse Selskaber og derved er det gaaet i Orden paa den Maner. Men det er urigtigt, for det er Statens Opgave og noget, der maa paahvile Statskassen at tilvejebringe dette Politi, og der er mange, — det ærede Medlem fra Møen (Jessen) nævnede, tror jeg, forskellige — uhyre mange andre end Brandassuranceselskaberne, som ere interesserede i at faa Statspoliti, og hvilke Konsekvenser vil det ikke føre til! Det ærede Medlem nævnede Livsforsikringsselskaber, og man kunde med Hensyn til Fyrvæsenet f. Eks. sige, at Søforsikringsselskaber i allerhøjeste Grad ere interesserede i, at dette blev vel udviklet. Det fører meget vidt.

Nu ved jeg meget godt, at Justitsministeren oppe i Landstinget har sagt, at principielt set kan der naturligvis nok indvendes noget derimod — det er ikke Ordene, thi jeg har ikke Citatet ved Haanden, men jeg antager ikke, at jeg nævner det urigtigt —, men man maa tage Sagen praktisk. Dertil skal jeg sige, at det er ikke alle, som saa let kunne kaste Principperne over Bord og lade dem gaa hen, hvor det skal være, naar det blot er praktisk. Jeg finder, det er en Plet paa Loven, som gør det noget vanskeligt at tiltræde den, skønt jeg finder, at selve det, som ligger til Grund for Forslaget, nemlig: at vi skulle have et Statspoliti, er godt og værd at støtte. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Justitsministeren (Billow): Jeg tør vel nok bringe Tinget en Tak for den villige Behandling. Lovforslaget har faaet, idet der fra alle Ordføreres Side er udtalt Ønske om, at dette Lovforslag i indværende Samling maa blive ophøjet til Lov, og deri ere Ordførerne jo til fulde i Overensstemmelse med de forskellige Partier i Landstinget, idet Lovforslaget derved tredie Behandling blev vedtaget med Stemmer fra alle Partier, og kun 7 af Højrepartiet stemte imod. De Indvendinger, jeg har hørt her i Dag, navnlig vedrørende den nuværende § 7, har jeg allerede hørt i Landstinget, og en enkelt Bemærkning, den, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) kom med, har jeg hørt ordret i Landstinget, nemlig den, at det var at tage Penge fra dem, som assurere, men ikke fra dem, som ikke assurere, og at det var uretfærdigt. Saa kan man imidlertid trøste sig med, at de, som ikke assurere, ere meget faa her i Landet blandt dem, som have Værdier, der bør assures. Jeg har altsaa hørt de Indvendinger i Forvejen i Landstinget, men ikke desto mindre havde jeg den Tilfredsstillelse, at da den endelige Afstemning faldt i Landstinget, stemte alle Partier ogsaa for § 7. Jeg vil haabe, at det samme ogsaa vil blive Tilfældet i dette Ting, og at man altsaa ogsaa her vil gaa med til denne Paragraf.

Dernæst kom der Udtalelser fra det ærede Medlem fra Møen (Jessen) om, at der stadig var Raab om mere Politi. Det kan være, der stadig har været et saadant Raab, men det, det kommer an paa, er, om Raabet er blevet hørt af Lovgivningsmagten, og det er det ikke, thi som bekendt have vi ikke en eneste Lov om